

בא ראה, הנפש היא התעוררות תחתונה שנדבקת בגוף, כמו האור של המאור, שהאור המתחנן שהוא שחר, נדבק בפתילה ולא נפרד ממנה ולא נתקן אלא בה. וכשנתקן בפתילה, נעשה כסא לאור העליון הלכן ששורה על אותו האור השחר.

אחר כך כששניהם נתקנים, נעשה אותו אור לכן כסא לאור הנסתר שאינו נראה ואינו נודע מה ששרה על אותו האור הלכן, ואז האור שלם. וכך האדם שהוא שלם בכל, ואז נקרא קדוש, כמו שנאמר (תהלים טו) לקדושים אשר בארץ המה וגו'. כמו כן בסוד עליון.

בא ראה, בשעה שאברהם נכנס לארץ, נראה לו הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר לה' הנראה אליו, וקבל שם נפש ובנה מזבח לדרגה ההיא. אחר כך הלך ונסוע הנגבה, שקבל רוח. אחר כך עלה שעלה להתדבק תוף הנשמה, אז ויבן שם מזבח לה', סתם. זו היא הנשמה שהיא נסתרת כל הנסתרים.

אחר כך ידע שצריך להצריך ולהתעטר בדרגות, מיד - וירד אברם מצרימה, ונצל משם, ולא התפתה תוף אותם האורות, ונצרך ושב למקומו. פיון שירד ונצרך, מיד - ויעל אברם ממצרים. עלה ודאי ושב למקומו ונדבק באמונה העליונה, שכתוב הנגבה.

מבאן והלאה ידע אברהם החכמה העליונה ונדבק בקדוש-ברוך-הוא, ונעשה הימין של העולם. אז, ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב. כבד מאד - בצד המזרח. במקנה - בצד

תא חזי, נפש איהי אתערוותא תתאה דאתדבקא ביה בגופא. כגוונא דנהורא דבוצינא. דנהורא תתאה דאיהי אוכמא אתדבקת בפתילה ולא אתפרש מנה ולא אתמקנת אלא בה. וכד אתמקנת בפתילה אתעבידת כרסייא לנהורא עלאה תוורא דשרייא על ההוא נהורא אוכמא.

לבתר פד מתתקנן תרווייהו אתעבידת ההוא נהורא תוורא כרסייא לנהורא סתימא דלא אתחזי ולא אתיידע מה דשרא על ההוא נהורא תוורא. וכדין נהורא שלים. וכך הוא בר נש דאיהו שלים בכלא. וכדין אקרי קדוש, כמה דאת אמר, (תהלים טו) לקדושים אשר בארץ המה וגו'. כגוונא דא ברזא עלאה.

תא חזי, בשעתא דעאל אברהם לארעא, אתחזי ליה קדשא בריך הוא כמה דאתמר דכתיב ליי הנראה אליו, וקביל תמן נפש ובנה מזבח לההוא דרגא. לבתר הלוך ונסוע הנגבה דקביל רוח. לבתר (עד) דסליק לאתדבקא גו נשמה כדין ויבן שם מזבח ליי סתם, דא היא נשמה דאיהי סתימא דכל סתימין.

לבתר ידע דבעי לאצטרפא ולא תעטר א בדרגין, מיד וירד אברם מצרימה, ואשתזיב מתמן. ולא אתפתא גו אנון טהירין, ואתצריך ותב לאתריה. פיון דנחת ואתצריך, מיד ויעל אברם ממצרים, סליק ודאי ותב לאתריה ואתדבק במהימנותא עלאה דכתיב הנגבה.

מבאן והלאה ידע אברהם חכמתא עלאה ואתדבק בקדשא בריך הוא ואתעביד

ימינא דעלמא. פדין ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב. כבד מאד

המערב. בכסף - מצד הדרום.
בזהב - מצד הצפון.

באו רבי אלעזר ורבי אבא וכל
החברים ונשקו את ידו. בכה רבי
אבא ואמר, וי וי, כשתסתלק מן
העולם, מי יאיר את אור
התורה? אשרי חלקם של
החברים ששומעים דברי תורה
הללו מפיך.

אמר רבי שמעון, בא ראה מה
כתוב, וילך למסעיו, לפקד את
מקומו ודרגתו. למסעיו - למסעו
כתוב, מי המסעו? זו הדרגה
הראשונה שראויה לו בראשונה.
כתוב כאן מסעו, וכתוב שם
(מלכים-א 1) אכן שלמה מסע נבנה.
והרי בארנו אכן שלמה ודאי.
מסע, כמו שנתבאר.

וילך למסעיו, כל אותן הדרגות,
דרגה אחר דרגה, כמו שנאמר.
מנגב ועד בית אל, לתקן את
מקומו ולחברם ביחוד שלם,
שהרי מנגב ועד בית אל נמצא
סוד החכמה פראוי.

אל המקום אשר היה שם אהלה
בתולה, אהלה בה"א. מי
אהלה? זה בית אל. אכן שלמה,
כמו שאמרנו. עוד רשם ואמר,
אל מקום המזבח אשר עשה שם
בראשנה, שכתוב לה' הנראה
אליו. ואז ויקרא שם אברם בשם
ה', אז נדבק באמונה השלמה.

בא ראה, בראשונה עלה מטה
למעלה, שכתוב וירא ה' אל
אברם, וכתוב לה' הנראה אליו,
וזו הדרגה הראשונה כמו
שאמרנו אכן שלמה למסע נבנה, וכתוב
למסעיו, ואחר כך הלך ונסוע
הנגבה, דרגה אחר דרגה, עד
שהתעטר בדרום, חלקו וגורלו.
אחר כך סתם הדבר כשעלה
ואמר לה' סתם, זה העולם

בסטרא דמזרח. במקנה בסטרא דמערב.
בכסף מסטרא דדרום. בזהב מסטרא דצפון.
אתו רבי אלעזר ורבי אבא וכלהו חבריא
ונשקו ידוי. בכה רבי אבא ואמר ווי ווי
כד תסתלק מן עלמא מאן ינהיר נהורא
דאורייתא. זכאה חולקהון דחבריא דשמעין
מלין דאורייתא אלין מפומך.

אמר רבי שמעון תא חזי, מה כתיב וילך
למסעיו, למפקד אתריה ודרגוי.
למסעיו למסעו כתיב, מאן מסעו. דא דרגא
קדמאה דאתחזי ליה בקדמיתא, כתיב הכא
מסעו וכתוב התם (מלכים א 1) אכן שלמה מסע
נבנה. והא אוקימנא אכן שלמה ודאי. מסע
כמה דאתמר.

וילך למסעיו. כל אנון דרגין דרגא בתר
דרגא כמה דאתמר. מנגב (דף פד ע"א) ועד
בית אל לאתקנא אתריה ולחברא לון ביחודא
שלים. דהא מנגב ועד בית אל אשתכח רזא
דחכמתא כדקא יאות.

אל המקום אשר היה שם אהלה בתולה,
אהלה בה"א, מאן אהלה, דא בית אל.
אכן שלמה כדאמרן. תו רשם ואמר אל
מקום המזבח אשר עשה שם בראשונה
דכתיב ליי הנראה אליו. וכדין ויקרא שם
אברם בשם יי. כדין אתדבק במהימנותא
שלימתא.

תא חזי, בקדמיתא סליק מתתא לעילא
דכתיב וירא יי אל אברם. וכתוב ליי
הנראה אליו. ודא הוא דרגא קדמאה
כדאמרן אכן שלמה (מסע נבנה וכתוב למסעיו). ולבתר
הלך ונסוע הנגבה. דרגא בתר דרגא עד
דאתעטר בדרום חולקיה ועדביה. לבתר
סתים מלה כד סליק ואמר ליי סתם, דא עלמא עלאה. ומתמן נטיל